

hr. Jacob Buksti, om hr. Jacob Buksti var enig med statsministeren i det, statsministeren havde sagt. Nu har statsministeren sagt forskellige ting ved forskellige lejligheder, som ikke ganske passer sammen, men nu holder vi os til det, som statsministeren gav et løfte til den danske befolkning om forud for folketingsvalget i den store partilederdebat. Jeg håber, statsministeren lige har et øjeblik, for så vil jeg nemlig spørge statsministeren, om han stadig væk mener det, han sagde under partilederdebatte til den danske befolkning – det var omkring de fire danske forbehold, og jeg citerer:

»Dem bliver der ikke rørt ved, så længe jeg har noget at have sagt i politik«.

Jeg håber, at vi kan få statsministeren til at gå op og bekræfte det løfte, han dér gav befolkningen, at så længe han var statsminister, ville der ikke blive rørt ved undtagelserne, heller ikke den her undtagelse. Jeg håber, at statsministeren vil gå op og få bragt det på det rene, for ellers har vi jo altså det problem, at man render fra sine valgløfter.

Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at Danmark nu og i fremtiden står uden for den fælles mønt euroen, opfordrer Folketinget regeringen til at ophæve ERM II-valutaaftalen med EU's centralbank«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 13)

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FP):

Der er en enkelt ting, som statsministeren fik sagt i sin åbning af debatten, som Fremskridtspartiet er fuldstændig enig med statsministeren og regeringen i, det er nemlig spørgsmålet om, at Danmark har brug for en stabil valutakurspolitik, og det er en stabil valutakurspolitik, som Fremskridtspartiet har støttet igennem alle de senere år.

Vi skal i Danmark ikke spille hasard med vores valutapolitik, vi skal ikke bringe usikkerhed hos internationale investorer hos dansk erhvervsliv i forhold til, hvordan den danske va-

lutapolitik er. Derfor har vi støttet den faste hånd, som har været ført både af den nuværende regering og af tidligere regeringer.

Vi støttede også regeringens aftale med europrojektet om at binde den danske valuta fast på samme måde, som vi har haft med den danske valuta først i valutaslängen og senere i EMS-samarbejdet.

Det er nødvendigt for en lille valuta som den danske, at der er fuldstændig ro og stabilitet. Derfor undrer det os også, at en del af det erhvervsliv, som meget gerne vil have Danmark med i eurosamarbejdet, at nøjagtig de samme mennesker ved upassende lejligheder foreslår, at vi skal devaluere den danske krone for at sikre dem en bedre konkurrenceevne. Hver gang bliver forslaget og ønsket heldigvis afvist, for én devaluering kan ødelægge 15 års stabilt arbejde og gøre det hele udsigtsløst, og det vil jo i allerhøjeste grad komme til at betyde tab for dansk erhvervsliv.

Men hvorfor så ikke være med i hele eurosamarbejdet? Fordi det efter Fremskridtspartiets opfattelse er sådan, at det fantasiprojekt, der hedder euroland, for det første aldrig kommer til at fungere. For det andet vil det være sådan, at der internt i disse eurolande vil blive ført en økonomisk politik, som Danmark ikke skal være en del af.

Til det med, hvorfor det ikke kommer til at fungere: Det kommer det ikke til, fordi forudsætningerne for, at eurosamarbejdet kan komme til at fungere, er, at alle landene er omfattet af de såkaldte konvergenskrav. Dér viste EU jo sit sande ansigt, da man skulle godkende de 11 lande. Da blev der lagt både tommeltot og hele arme på vægten for at få kabalen til at gå op.

Belgien fik, som et af nøglelandene i EU, dispensation fra deres flere hundrede procent store statsgæld. Italien fik lov til at bogføre nogle engangsindtægter og på den måde være klar til at kunne være med. Frankrig fiklede med opgørelsen af deres pensioner, så det så ud, som om den franske stat var rigere, end tilfældet er, og endelig Tyskland, et af nøglelandene, ja, de lavede en kreativ bogføring af deres guldreserver, og så var de klar.

Når man ved åbningen af et projekt er parat til af politiske grunde i den grad at føre elastikpolitik, hvor man henholdsvis trækker og slipper alt afhængig af, hvilke lande man skal have med, ja, så kan projektet aldrig komme til at fungere.